

Zpravodaj

farností: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

vydává ŘKF – arciděkanství Pardubice | www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 10 Kč | 5/21

MAREK 13, 24-32

Každý rok několik týdnů před adventem čteme během mše sv. dost těžká čtení. Čteme o konci světa. Čteme různé prorocké vize o tom, jak to bude strašné.

A asi moc nevíme, co s tím udělat, jak k tomu přistupovat. Protože na jedné straně svět se zbláznil a oblíbil si taková prorocství. Na druhé straně to asi nás křesťany, když slyšíme takové texty, moc nevzrušuje, protože teď asi nikdo z nás není nějak zneklidněn. A je to asi dobře. *Protože nejde o to, abychom měli hrůzu ze slov Krista, a už vůbec nejde o to, abychom přemýšleli, kdy to bude.* Podívejte se, že Ježíš říká, že o tom neví nikdo – ani On sám, ví to jen Otec. Takže proč tyto texty dnes čteme? Proč to Pán Ježíš řekl?

Bylo by dobré, kdybychom si všimli několika věcí, detailů, za jakých okolností a ke komu tato slova Kristus promlouvá... Pokud bych se zeptal vás, jak si tuto událost představujete, řekli byste, že tam asi bylo hodně lidí, Pán Ježíš stál někde na vysokém místě a křičel na lidi, mluvil, že slunce se zatmí a On přijde ve chvále – to jsou silná slova...

Ale když čteme pozorně a vrátíme se o pár řádků zpět, na začátek této 13. kapitoly, tak si všimneme, že Ježíš s sebou vzal jen čtyři učedníky: *Petra, Jakuba, Jana a Ondřeje*, a šel s nimi na Olivovou horu. Je to hora, ze které bylo vidět chrám. Sedí spolu na vrcholu a dívají se na město. Bylo to pravděpodobně v jarním období (asi v dubnu), protože tehdy šel Ježíš do chrámu na svátky. V tomto období je v Izraeli, pokud tam někdo z vás byl, tak ví, nádherné počasí, nádherná příroda, všechno kvete, je teplo.

A právě tato pětice sedí na hoře v takové krásné scénérii. Pán Ježíš a čtyři učedníci. On to neříká velikým zástupům, ale tak, jako by jim šeptal do ucha, nebyla tam nějaká napjatá, nervózní atmosféra, strašná slova, která měla někoho vyděsit. Ale to není všechno... Pán Ježíš ještě jako příklad uvádí strom – fíkovník... říká, že jej máme pozorovat a očekávat léto. Fíky jsou hodně sladké ovoce. Je dobré vidět takové detaily, protože ony ukazují evangelium v jiném kontextu. Pán Ježíš nikoho nestraší, nesnaží se vyděsit.

OBSAH

01 Úvod – Marek 13, 24-32	09 Duchovní služba Oblastní charity Pardubice
03 Pouť do Žďáru nad Sázavou s prohlídkou
Kaple na Zelené Hoře	09 Adventní věnce pro Domáci hospic
04 Večer ukrajinských populárních písní
a zábavy	09 Vánoční dárky pro méně šťastné
05 Misie v Pardubicích	10 Hledáme koledníky Tříkrálové sbírky 2021
06 Trvalý jáhen Ing. Josef Jinoch	11 Libuše Šafránková o modlitbě za zemřelé
07 Červená středa 2021	11 Úmysly na měsíc listopad a prosinec
08 Jak se žije u salesiánů, aneb pár slov
o dobrovolnictví	12 Popis loga synodálního procesu
	13 SYNODALITA * 10 témat pro skupinky
	15 Mikuláš
	16 Kalendář akcí

Takže, oč se jedná?

Pokud si představíte situaci, kdy se slunce zatmí, měsíc nebude svítit, spadnou hvězdy, to je kromě obvyklé představy o přírodních jevech symbol, znamení toho, že v našem životě je opravdu velická tma. Každý z nás zakusil anebo teprve zakusí ve svém životě situaci, kdy obrazně řečeno zhasne slunce, bude tma, dokonce v té naší životní tmě nebude svítit měsíc a kdybychom chtěli hledat i ty nejmenší prameny světla, tzn. hvězd, tak ony také nebudou. Když se člověk dívá na svůj život, vidí jen tmu a prázdnotu. Jsme sami ve tmě. Člověk se ocitá v situaci, že kamkoliv se otočí, všichni ho zklamou, opustí. Někdo měl být v našem životě hvězdou, která nám ukazuje cestu. To může být manžel, kamarád, nějaká autorita, např. kněz. A Pán Ježíš říká, že to všechno padne na zem a člověk zůstane úplně sám, celý život se zboří.

Všimněte si, že to Ježíš říká čtveřici apoštolů, a je to jeho poslední rozhovor před umučením. Jako by chtěl říct... *I já to za okamžik zakusím. Mně také za okamžik zhasne slunce, mě také opustí všechny mé hvězdy, tzn. moji učedníci. Budu přesně v takové tmě, vejdu v nejtemnější noc svého pozemského života. Protože tím je smrt. Ale to není jádrem toho poselství, protože Kristus dodává, že když se to stane, je to přesně taková chvíle, situace, kdy On – Bůh přichází s největší mocí!*

My lidé takto neuvažujeme... protože většinou, když zakoušíme takovou temnou noc svého života, nadáváme a jsme přesvědčení, že nás Pán Bůh opustil. Ptáme se, kde je Bůh? Proč mi to dělá? A On říká, že přesně tehdy přichází do našeho života, do naší bídy s největší mocí. Ten úryvek Evangelia není proto, abychom si mysleli, že konec světa je už blízko. *Kdy ten konec bude, opravdu nevíme.* Mnohem důležitější je ten konec světa, který je v každém z nás. Někaká duchovní krize. I každý dokonale ví, kde je ten jeho konec světa, kdy všechno zhaslo, kdy spadly hvězdy.

Proto dnes v krátké modlitbě poprosme Pána, ať si sedne vedle nás jako tehdy s těmi apoštoly, poprosme ho, ať nám vypráví o sladkém fíkovníku, o létě, ať nám otevře dveře ke svému Otci, protože On je Syn Boží a On to dokáže udělat... jen On a nikdo jiný.

P. Marian Kurylo

Pout' do Žďáru nad Sázavou s prohlídkou Kaple na Zelené Hoře

V sobotu 9. října se uskutečnila dvakrát odložená pout' do Žďáru nad Sázavou. Chvilí po půl osmé jsme odjížděli z Pardubic. Bylo nádherné, i když studené ráno, ale sluníčko a modrá obloha slibovaly pěkný podzimní den. Již tradičně jsme se pomodlili Radostný růženec a paní Pavla Pecnová nás seznámila s programem naší pouti a s několika informacemi o místech, která navštívíme.

Pak už cesta ubíhala a brzy jsme byli v cíli naší cesty. V bazilice minor Nanebevzetí Panny Marie nás přivítal P. Mgr. Vladimír Vojtěch Záleský, který nám přiblížil historii celého kláštera i baziliky. Jeho povídání bylo velmi zajímavé a erudované. Poté jsme zde mohli slavit mši svatou. Po prohlídce celého areálu kláštera jsme šli na oběd do nedaleké restaurace Táferna, kde byl pro nás připravený dobrý oběd, bramborový salát a řízek.

Poté jsme se vydali pomalu do kopce na Zelenou Horu. Celé okolí je pěkně upravené – výstup po schodové cestě lemované nově vysázenými stromy anebo vycházkovou a vyhlídkovou cestičkou s lavičkami na spočinutí a kochání se výhledem do krásného okolí.

Na prohlídku nás vzal mladý, velmi výřečný průvodce, a přestože je kaple v rekonstrukci, mohli jsme absolvovat její prohlídku z obou balkonů. Své vypravování prokládal obrazy artefaktů, které právě v kapli nebyly. Obdivovali jsme úžasnou práci architekta Jana Blažeje Santiniho – Aichela, který navrhl nejen celou stavbu této kaple a ambitů, ale i barokní úpravu baziliky minor, kterou jsme navštívili dopoledne. Po prohlídce ambitů jsme si ještě prošli nový, moc pěkný hřbitov. U autobusu nás čekala dobrá kávačka a pečené dobroty od našich farnic. Na cestě domů jsme se ještě zastavili v Centru Božího milosrdenství a sv. Faustyny ve Slavkovicích. Je zde postavený první Poutní kostel Božího milosrdenství. Jeho stavba byla dokončena v roce 2008, kdy byl kostel také slavnostně vysvěcen. Působí zde řád pallotínů a i nás zde jeden z nich přivítal a vyprávěl nám historii vzniku kostela. Po modlitbě KORUNKY jsme si ještě prošli křížovou cestu na svahu za kostelem.

Plní dojmů jsme si nasedli do autobusu a vyjeli jsme k domovu.

Díky všem, kteří se jakkoli podíleli na organizaci a přípravě této pouti, hlavně ale našemu P. Antonínovi, který, i když s námi neputoval, byl hlavním pořizovatelem – DÍKY. Pak Pavle Pecnové za veškerou péči o nás poutníky i otci Piotru, který nás na pouti provázel. Nemenší dík patří také panu řidiči za jeho pohodovou jízdu. Bohu díky za krásně prožitý sobotní poutní den a na shledanou na pouti příští.

Marie Holická

Večer ukrajinských populárních písní a zábavy

V neděli 3. října se uskutečnil Večer ukrajinských populárních písní a zábavy. Byl nejen zábavný, ale také charitativní. Večer pořádala pardubická ukrajinská komunita a Řeckokatolická farnost v Pardubicích.

Hlavním cílem večera, jemuž dopoledne předcházela Kostelíčková růžencová slavnost, kdy svatou Liturgií vedl biskup-apoštolský exarcha Mons. Ladislav Hučko, bylo setkat se a seznámit. Cílem bylo zapomenout na všechny starosti, které si každý den neseme, aby česká ukrajinská komunita slyšela rodnou řeč, aby zazněly ukrajinské písně a připomenula si své další tradice, zkrátka aby se alespoň na krátký čas Ukrajinci žijící v České republice cítili jako doma, byť vzdáleni třeba i tisíc kilometrů od svých domovů.

Večer přilákal celkem asi 300 návštěvníků, mezi nimi mnoho řeckokatolických kněží se svými rodinami a také římskokatolické kněze, a to včetně pardubického arciděkana o. Antonína Forbelského a farního vikáře o. Piotra Antkiewiczze. Mezi čestné hosty patřili také ukrajinský konzul z Brna spolu s manželkou. Přítomno bylo rovněž nemálo našich českých nebo slovenských přátel. Večerem provázeli o. Marian Kurylo a jeho choť Mariana, kterým se spolu s dalšími podařilo shromáždit v Pardubicích spoustu nadaných a talentovaných lidí.

Program začal vystoupením členek řeckokatolické komunity Matky v modlitbě spolu s jejich dětmi. Následovali další hosté programu: paní Tet'jana Huljak se svými dcerami, pan Andrij Pyrih, tvůrčí člověk, hudebník a také sólista pardubické řeckokatolické farnosti, pan Mychajlo Serňuk, herec ukrajinského Lidového amatérského divadla "Kryva Lufa",

pan Oleg Lukljan, výtvarník, hudebník, autor a interpret vlastních písní, pan Oleg Kovalčuk, zpěvák, člen vítězného týmu ukrajinské písňové soutěže "Bitva sborů", hudebně se zapojili i o. Marian a jeho manželka Mariana. Všichni účinkující přitom vystupovali v překrásných tradičních ukrajinských vyšívaných košilích a šatech. Setkání doprovodila malá prodejní výstavka předmětů s ukrajinskou lidovou tematikou. Pořadatelé se postarali o bohaté a chutné občerstvení. Na závěr zazněla píseň „Pane, smiluj se“ a také hymna Ukrajiny. Písně, které zazněly, dokázaly, že umí nejen spojovat, ale probudit i radost, dojetí a hrdost.

Smyslem večera nebyla jen zábava, ale i snaha pomoci potřebným. Během večera, a to nejen díky přítomným, ale také díky sponzorům, se vybralo bezmála 30 000 Kč, které poputují do rukou pana Jurije Fedečka, ředitele nadačního fondu „S andělem na rameni“ z ukrajinského Lvova, který podporuje nemocné děti.

Bohu díky! Na příjemnou a přátelskou rodinnou atmosféru se všichni budou těšit příští rok!

P. Marian Kurylo

Misie v Pardubicích

Chtěla bych moc poděkovat všem, kteří se zapojili do přípravy letošní Misijní neděle v Pardubicích a přispěli na pomoc nejchudším.

V sobotu večer se konal Misijní modlitební most v kostele sv. Jana s modlitbou růžence za všechny kontinenty. Díky Zdeňkovi Nejezchlebovi za hudební doprovod k modlitbám a P. Kvasničkovi za závěrečné požehnání.

Do celkového průběhu nedělní mše svaté v kostele sv. Bartoloměje, která byla přenášena podobně jako v minulých letech prostřednictvím ČR Vltava, přispěla schola pod vedením regenschoriho Jiřího Kuchvála, dále i lektori, a také obětní průvod za jednotlivé světadíly.

Děkuji též za slova povzbuzení P. Piotra.

Dík patří také za výrobky určené pro jarmark, které vyrobily skautky a světlušky s pomocí paní Kohoutkové. Paní Bajerová dodala pletené košíčky, rodina Zelenkova autíčko se stavebnicí, paní Bednářová malované obrázky, P. Glogar ručně malovanou tašku, paní Moriová medové svíčky, farnice pletené rukavice, paní Zbrojová drobnosti pro děti a P. Forbelský misijní výrobky. Jarmark probíhal v kostele sv. Bartoloměje, ale nakonec se ho podařilo uskutečnit i před klášterním kostelem za pomoci skautek K. Šislerové a M. Kučerové.

Měla jsem radost, když se nakonec podařilo vybrat na letošním Misijním jarmarku 8 406 Kč. Všem lidem, kteří jakkoliv přispěli, patří veliký dík.

Zuzana Petrášová

Trvalý jáhen Ing. Josef Jinoch

Byl jsem požádán, abych ve spolupráci s jeho rodinou napsal pár řádek o jeho jáhenské službě.

Josef se narodil 4. 4. 1943 v Honbicích blízko Hrochova Týnce, kde byl v sobotu 16. 10. 2021 po delší nemoci pohřben.

Dne 6. 7. 1992 přijal se mnou a dvěma dnes už nežijícími kolegy z rukou biskupa Karla Otčenáška v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové jáhenské svěcení. Co vím, svou jáhenskou službu vykonával mimo své civilní zaměstnání především ve farnosti Jezbořice, kde měl pravidelné nedělní bohoslužby slova. Ty konal až do 1. 4. 2009, kdy vážně onemocněl. I když už nemohl svou službou dále vypomáhat, zajímal se o ni i nadále, o dění ve farnosti a mezi námi.

Vzpomínám na něj jako na člověka moudrého, slušného a mírného, s širokým přehledem a humorem. Jak jsem mohl vypořizovat, byl milovaný jak u své ženy, tak u tří dětí i vnučat, kteří mu byli oporou zvláště v posledních letech, kdy byl sužován embolií plic, se kterou bojoval až do své smrti.

Pán mu odplat' za jeho službu a život ve svém nebeském království.

jáhen Karel Kylar

Červená středa 2021

se 24. 11. 2021 v České republice uskuteční již počtvrté.

Co je to Červená středa?

Více než 60 % lidí na světě žije v zemích, kde není dodržováno jedno ze základních lidských práv – svoboda vyznání. Téměř 300 milionů věřících zažívá podle papežské nadace Církve v nouzi každodenní pronásledování. Červená středa je mezinárodní iniciativa, jejíž smyslem je veřejně si připomenout všechny, kdo jsou ve světě pronásledováni pro své náboženské přesvědčení. Znakem je rozsvícené červené světlo, které symbolizuje krev trpících pro víru. Lidé v tento den také zapalují svíčky nebo nasvěčují významné budovy červeným světlem.

www.cervenastreda.cz

Česká biskupská konference se tak společně s Ekumenickou radou církví v ČR a Federací židovských obcí v ČR připojuje k iniciativě křesťanské organizace Aid to the Church in Need. Akce se koná na dalších místech ve světě – mj. v Londýně, Bratislavě, Vídni, Budapešti, na Filipínách. V České republice se iniciativa koná od roku 2018, kdy se zapojilo cca 25 objektů, v roce 2019 to bylo už 80 institucí a v roce 2020 se i přes nepříznivou epidemiologickou situaci zúčastnilo přes 100 farností, sborů, obcí, veřejných institucí atd.

Jak se žije u salesiánů, aneb pár slov o dobrovolnictví

Salesiánské středisko mládeže a jeho činnost z velké části stojí na dobrovolné práci velkého počtu mladých i dospělých obětavců. V tomto období má celkem 2 zaměstnance a více než 40 dobrovolníků. Mládež a mladí dospělí z celých Pardubic (a nejen Pardubic) tvoří zhruba ¾ z nich. Mohlo by se zdát, jak někdo poznamenal, že je to „levná“ pracovní síla. Rád bych vás proto dnes nechal nahlédnout do mých motivací a do naší salesiánské filozofie dobrovolnictví.

Dobrovolnictví je pro nás salesiány křesťanstvím v praxi, je to životní styl. Je to naše/tvoje odpověď na Boží pozvání, abychom šli společně druhým lidem naproti. Dobrovolnictví mladých u nás je tak kromě personálního zajištění naší činnosti také jedinečným nástrojem výchovy mladých. Jdeme totiž kus života vedle sebe, vychováváme den po dni. Samozřejmě i zde je nutné znát rozumnou míru sebeobětování se, ale o tom bychom mohli napsat samostatný článek.

Služba druhým (každý z nás – najděme a pojmenujme si tu svou oblast a formu služby) **je místem objevování** (sebe, svých darů i svých zlovyků) a následného **přijetí a odpuštění** (přijetí těch druhých, např. ve farní radě, ve spolčů mladých/rodin, ve schole atd.). Proto je každý náš podíl na službě druhým Boží školou a cestou do Nebe. Je to místo obrušování hran a zjemňování tvaru našeho srdce. Cílem je propracovaná socha našeho srdce a sochařem je samotný Bůh. Jen mu dovolit, aby nám tesal do našeho tvrdého, možná bolavého nebo ješitného Já.

Se slovem dobrovolnictví se mi pojí slovo spoluzodpovědnost. A ta potřebuje odvahu k týmové práci i každodenní vytrvalost. Jedním z míst, kde může Pardubická mládež objevovat a prožívat spoluzodpovědnost, jsou akce Spolčo-silvestr, Spolčo-léto, prázdninová Vendryně a stejně tak i Vikariátní setkání mládeže. Platí zde totiž, cituji: „*Pro tyto akce je charakteristické, že mládež na těchto akcích se nedělí na vedoucí a účastníky. Všichni jsou účastníky, kteří čerpají z bohatství akce. A vedle toho někteří z nich mají svůj díl zodpovědnosti. A tak nejmladší a noví účastníci objevují atmosféru a obsah akce. Mládež od 16 do 17 let se postupně učí přijímat úkoly a být spoluzodpovědnými. A nejstarší účastníci jsou těmi, kdo drží zodpovědnost za organizaci, celý program i atmosféru akce ve svých rukou*“.

Rád bych touto formou poděkoval všem, kdo mají chuť i vytrvalost dávat svůj čas druhým: všem dobrovolníkům u Salesiánů, stejně tak všem skautským vedoucím i obětavcům na akcích fary u sv. Bartoloměje. A pamatujme všichni, že dobrovolnictví, služba druhým, má moc nás proměnit.

Za salesiánské středisko mládeže – George Woclawek, SDB

Duchovní služba Oblastní charity Pardubice

Nabídka duchovní péče a podpory je samozřejmostí v domácí hospicové péči od samého jejího počátku. Nově pardubická Charita nabízí oporu a pomoc v duchovní oblasti života také všem klientům zdravotních a sociálních služeb. Oblastní charita Pardubice tuto službu poskytuje zdarma, terénní formou.

Nabízí naslouchání, podporu, diskrétní osobní rozhovor, doprovázení při hledání odpovědí na otázky po smyslu života i otázky přicházející v souvislosti s nemocí a těžkou životní situací. Krom rozhovorů o víře, čtení z Písma svatého, rozjímání a modliteb, služba zprostředkuje na přání klienta také návštěvu kněze a přijetí svátosti.

Adventní věnce pro Domácí hospic

Děkujeme všem, kteří pomohli a pomáhají s tradiční benefiční akcí – Adventní věnce pro Domácí hospic. I letos proběhla výroba adventních věnců, jejichž prodej finančně podporuje domácí hospicovou péči Oblastní charity Pardubice. Dobří lidé se sešli opět v Salesiánském klubu mládeže, věnce vyráběli studenti a zaměstnanci Univerzity Pardubice, Kroužků Východní Čechy, společenství v Lázních Bohdaneč a zaměstnanci několika pardubických firem.

Adventní věnce budou opět ke koupi první neděli adventní před mší svatou v pardubických kostelích a 27. a 28. listopadu ve stánku Charity na Adventních trzích na Pernštýnském náměstí.

Vánoční dárky pro méně šťastné

Charitní pracovnice Sociálně aktivizačních služeb pro rodiny s dětmi a Služeb pro pěstouny se i letos před Vánoci snaží za pomoci dobrých lidí splnit konkrétní vánoční přání dětem ze sociálně znevýhodněných prostředí.

Chcete-li rozzářit jeden pár dětských očí, můžete kontaktovat vedoucí Služeb pro rodiny s dětmi **Karolínu Rumlovou**, ksilarova@charitapardubice.cz, **777 296 826** a domluvit se na dárečku pro konkrétní dítě, nebo přispět na sbírkové konto **2800235245/2010**, do zprávy pro příjemce napište Vánoce 2021, děkujeme.

Jan Lohynský

Hledáme koledníky

Tříkrálové sbírky 2021

Pro připravovanou Tříkrálovou sbírku hledáme zkušené i nové koledníky, kteří by byli ochotní pomoci s koledováním v samotných Pardubicích i okolních obcích. Hlavními záměry Tříkrálové sbírky organizované Oblastní charitou Pardubice pro rok 2022 je rekonstrukce nových prostor paliativní ambulance, hospicové péče a pečovatelské služby a podpora provozu mobilního hospice. Stejně jako v minulosti vynaložené úsilí koledníků i štědrost dárců budou pomáhat v pardubické Charitě dlouhodobě.

Věříme, že letos tříkrálová koleda znovu v ulicích měst a obcí zazní a prosíme opět o pomoc malé i velké koledníky a vedoucí tříkrálových skupinek (dle regulí sbírky starších 15 let).

Budeme rádi za Váš telefonát či mail a moc se na Vás těšíme.

Miloš Lášek, koordinátor Tříkrálové sbírky, **730 572 959**, dobrovolnik@charitapardubice.cz

Jan Lohynský

Libuše Šafránková o modlitbě za zemřelé

Myslíš, že peklo může vypadat jako přetopený pokoj, kde je nájemník osamělý ve společnosti spoluobyvatel, které nesnáší a kterých se bojí?

Těžko říct. Představy o pekle si nevyvolávám, na tuhle vlnu nejsem prostě naladěná. Ale jedno vím jistě – jak strašně potřebují naši modlitbu lidé, kteří odešli ze světa dřív, než stačili dát všechno do pořádku. Než stačili pochopit podstatné věci. Stojí tam velice pokorně v zástupech, ani se nehnou. A čekají, až se za ně někdo pomodlí. Je to pro ně jako rosa nebo mana. Já ani nevím, jestli si mohu dovolit o tom mluvit. Jednou, když jsem se modlila, jsem měla zvláštní zážitek. Bylo to v době, kdy mi nic nescházelo, všechno bylo v pořádku, žádné starosti, a tak jsem svoje modlitby věnovala Bohu, aby je použil, kde je jich v tu chvíli nejvíc třeba. Jinak mě to většinou svádí prosit za něco konkrétního, za sebe, své blízké, za různé potřeby a trápení. Ale tehdy jsem ty modlitby upřímně obětovala. A najednou jsem viděla nedozírný zástup, jehož pokora mě naprosto odzbrojovala. Byla tam hlava na hlavě, nekonečné množství lidí, mladí, staří, stáli tiše bez pohnutí, žíznivě – a všichni čekali, až se za ně někdo pomodlí. Snad to byl očistec.

Láska dosáhne až na onen svět. Modlitby za zemřelé (KNA 2021); celý rozhovor vyšel v knize Marcely Kašpárkové Deset vyznání (KNA 2001)

Úmysly na měsíc listopad a prosinec

Listopad 2021:

Za duchovní, kteří se slovem či skutkem provinili proti životu

Prosinec 2021:

Za zdravotníky, kteří se slovem či skutkem provinili proti životu

Chvála Kristu, bratři a sestry!

V závěru letošního roku myslíme na duchovní a zdravotníky, kteří se slovem či skutkem provinili proti životu. Víme, jak těžké může být hájit nedotknutelnost každého lidského života ve zdravotnických zařízeních. Jaký paradox, zařízení, kde hledáme pomoc v nemoci, záchranu našich pozemských životů, jsou někdy současně místy hromadných likvidací nechtěných. Že zdravotníci mohou snadno hřešit proti životu, proto asi nikoho nepřekvapí. Ale duchovní, tedy biskupové, kněží a jáhni? Jistě, podobně jako kdokoli jiný „myšlením, slovem i skutkem...“ Jenže oproti jiným s obrovskými následky, vždyť „komu se hodně svěřilo, od toho se bude hodně požadovat“. Tyto hříchy duchovních úzce souvisí s věrností nauce církve a svému povolání. Kdo z nás duchovních vstoupíme do vod liberalismu a relativismu, pro toho se boj za jednoho každého, třeba jen pár hodin či dní starého, změni v obtěžující a pohoršující fanatismus, který je třeba odstranit.

Nyní se s námi modlí tři tisíce sto padesát lidí. Mnohem důležitější než počty je ale naše zapálení pro věci Boží. Nebojte se o Modlitbách za nejmenší hovořit s lidmi ve Vašem okolí i s Vašimi duchovními.

Vyprošuji Vám i všem Vaším blízkým pevné zdraví, pokojný a radostný advent i čas vánoční a hojnost Božího požehnání v novém roce 2022!

Výňatek z dopisu P. Kordy

Jiří Korda, kněz Kristův
modlitbyzanejmensi@hnutiprozivot.cz

Popis loga synodálního procesu

Mohutný strom, oplývající moudrostí a září, se tyčí do nebes. Jako znamení života a naděje je vyjádřením Kristova kříže. Skrze něj je nadnášena eucharistie, zářící jako slunce. Příčná ramena, otevřená jako ruce nebo křídla, jsou odkazem na Ducha svatého.

Boží lid zde vyobrazený nestojí na místě: je lidem v pohybu, přesně tak, jak vyjadřuje původ slova synoda, tj. „společné putování“.

Boží lid je sjednocen stromem života, který do nich vdechuje život a od něž vychází toto společné putování. 15 postav shrnuje celé lidstvo v odlišnostech životních situací jednotlivých generací a původu. Tento aspekt je zdůrazněn rozmanitostí barev postav, které samy o sobě jsou odrazem radosti. Mezi osobami v této skupině není žádná hierarchie, všechny se nachází na stejné úrovni: mladí, senioři, muži, ženy, mladiství, děti, laici, řeholníci, rodiče, manželé, jednotlivci. Biskup a řeholní sestra nestojí tvář v tvář ostatním, ale kráčí společně s nimi. Jakoby samo sebou na prvních místech tohoto zástupu kráčí děti a mladiství. Tak, jak o tom hovoří Ježíš v evangeliu: „Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, ale zjevil jsi je malým.“ (Mt 11,25)

SYNODALITA * 10 témat pro skupinky

Na ucelenou představu o církvi coby putujícím Božím lidu se můžeme dotazovat způsobem, jak to činí synoda: ***Synodální církev při hlásání evangelia „putuje společně“. Jak se toto „společné putování“ aktuálně realizuje ve vaší místní církvi? K jakým krokům nás vybízí Duch svatý, aby toto společné putování bylo intenzivnější?*** (Přípravný dokument, 26)

Při hledání odpovědi na tuto základní otázku jsou nám nabídnuta následující konkrétnější témata k uvažování, sdílení a rozlišování v pracovních skupinách. Vaše vzájemné promlouvání a naslouchání ve skupince se nemusí omezovat pouze na tyto otázky. Ze zvolených témat si vyberte pouze jedno téma, na které bude zaměřena práce ve skupinkách.

1. NA SPOLEČNÉ CESTĚ

V církvi a ve společnosti jdeme jeden vedle druhého po stejné cestě.

Kdo jsou v naší místní církvi ti, kteří „jdou společně“? Kdo jsou ti, u kterých se zdá, že zůstávají více stranou? Jakým způsobem jsme voláni k tomu, abychom se ve větší míře stávali společníky na cestě? Jaké skupiny nebo jednotlivci jsou zanecháni na okraji?

2. NASLOUCHAT

Naslouchání je první krok, ale vyžaduje otevřenou mysl a otevřené srdce, bez předsudků.

Jak k nám Bůh promlouvá hlasy, které často ignorujeme? Jak se naslouchá laikům, zvláště ženám a mladým lidem? Co usnadňuje nebo ztěžuje naše naslouchání? Jak dobře nasloucháme těm, kdo žijí na okraji společnosti? Jak je začleněno to, co říkají zasvěcené osoby? Co představuje určitá omezení v naší schopnosti naslouchat, zvláště těm, kteří mají názor odlišný od našeho? Jaký prostor se poskytuje hlasu menšin, zvláště hlasu osob, které zakoušejí chudobu, odsunutí na okraj společnosti nebo sociální vyloučení?

3. UJMOUT SE SLOVA

Všichni jsou vybízeni, aby mluvili odvážně a otevřeně, tedy svobodně, pravdivě a s láskou.

Co nás uschopňuje a co nám brání, abychom v naší místní církvi a ve společnosti mluvili odvážně, otevřeně a odpovědně? Kdy a jak dokážeme říci to, co je pro nás důležité? Jak funguje vztah s místními médii (nejen katolickými)? Kdo mluví jménem křesťanského společenství a jak jsou tyto osoby vybírány?

4. SLAVIT

„Společné putování“ je možné pouze tehdy, pokud vychází ze společného naslouchání Božímu slovu a slavení eucharistie.

Jak inspirativní a určující pro náš společný život a naše poslání je v našem společenství modlitba a liturgické slavení? Jak ovlivňují naše nejdůležitější rozhodnutí? Jak napomáháme tomu, aby se všichni věřící aktivně účastnili liturgie? Jaký prostor je dán možnosti zapojit se do služby lektora a akolyty?

5. SPOLUZODPOVĚDNOST ZA MISIJNÍ POSLÁNÍ

Synodalita slouží misijnímu poslání církve; všichni členové jsou voláni k tomu, aby se na něm podíleli.

Protože jsme všichni učedníky – misionáři, jak je každá pokřtěná osoba volána k tomu, aby se podílela na misijním poslání církve? Co brání pokřtěným, aby byli aktivními misionáři? Jaké misijní oblasti zanedbáváme? Jak společenství podporuje své členy, kteří různým způsobem slouží společnosti (sociální a politická angažovanost, vědecký výzkum, vzdělávání, podpora sociální spravedlnosti, ochrana lidských práv, péče o životní prostředí atd.)? Jak církev pomáhá těmto svým členům, aby svou službu pro společnost vykonávali misionářským způsobem? Jak se určuje, které misijní záležitosti budou vybrány jako ty, jimž je třeba se věnovat, a kdo toto určuje?

6. VÉST DIALOG V CÍRKVI A VE SPOLEČNOSTI

Dialog si žádá vytrvalost a trpělivost, ale umožňuje také vzájemné porozumění.

Do jaké míry se v našem společenství scházejí k dialogu lidé odlišných národností? Kde se v rámci naší místní církve odehrává dialog a jakým způsobem? Jak podněcujeme spolupráci se sousedními diecézemi, náboženskými společenstvími v dané oblasti, s laickými sdruženími a hnutími atd.? Jak se přistupuje k rozdílným představám nebo ke konfliktům a potížím? Jakým zvláštním záležitostem v církvi a společnosti potřebujeme věnovat větší pozornost? Jakou zkušenost ohledně dialogu a spolupráce máme s příslušníky jiných náboženství a s těmi, kteří nemají k náboženství žádný vztah?

Jak vede církev dialog s jinými oblastmi společnosti a jak se od nich učí: oblast politiky, ekonomiky, kultury, občanská společnost a lidé žijící v chudobě?

7. S JINÝMI KŘESŤANSKÝMI DENOMINACEMI

Dialog mezi křesťany různých vyznání, vzájemně spojených jedním křtem, má na synodální cestě zvláštní místo.

Jaké vztahy má naše církevní společenství s členy jiných křesťanských tradicí a denominací? Co nás spojuje a jak putujeme společně? Jaké plody jsme získali tím, že putujeme společně? Jaké existují potíže? Jaký další krok kupředu můžeme učinit ohledně společného putování?

8. AUTORITA A SPOLUÚČAST

Synodální církev je církví, na jejímž životě mají všichni účast a všichni nesou odpovědnost.

Jak naše církevní společenství stanovuje cíle, o které je třeba usilovat, způsoby, jak jich dosáhnout, a kroky, které je třeba učinit? Jak se v rámci naší místní církve vykonává autorita nebo vedení? Jak jsou do praxe uváděny týmová práce a spoluodpovědnost? Jak a kdo provádí vyhodnocování? Jaké podpory se dostává službám svěřovaným laikům a jak je podněcována odpovědnost laiků? Je naše zkušenost se synodalitou na místní úrovni plodná? Jak fungují synodální orgány na úrovni místní církve (pastorační rady ve farnostech a diecézích, kněžská rada atd.)? Jak můžeme podpořit synodální přístup v našem zapojení a ve vedení?

9. ROZLIŠOVAT A ROZHODOVAT

V synodálním duchu činíme rozhodnutí na základě rozlišování toho, co Duch svatý říká prostřednictvím celého našeho společenství.

Jaké metody a postupy používáme, když se rozhodujeme? Jak je lze zlepšit? Jak v rámci hierarchických struktur podněcujeme zapojení do rozhodovacího procesu? Pomáhají nám naše metody, které používáme při rozhodování, k tomu, abychom naslouchali celému Božímu lidu?

Jaký je vztah mezi konzultacemi a rozhodnutími a jak je uvádíme do praxe?
Jaké využíváme nástroje a postupy ve prospěch transparentnosti a odpovědnosti? Jak můžeme růst ve společném duchovním rozlišování?

10. FORMOVAT SE V DUCHU SYNODALITY

Synodalita s sebou nese vnímavost pro změnu, formaci a neustálé učení se.

Jak naše církevní společenství formuje lidi, aby byli ve větší míře schopni „putovat společně“, vzájemně si naslouchat, zapojovat se do misijního poslání a do dialogu? Jaká formace je nabízena k posílení schopnosti rozlišovat a vykonávat autoritu synodálním způsobem?

***Cílem synody, a tedy této konzultace,
není vyprodukovat dokumenty, nýbrž dát vzklíčit snům,
probudit prorockví a víze, přinést nové naděje,
rozhojnit důvěru, obvázat rány, navázat vztahy,
dát zazářit nadějněmu úsvitu,
učit se jedni od druhých a vytvořit pozitivní náhled,
který bude osvěcovat mysl, zahřívat srdce
a rukám navrátí sílu.***

(Přípravný dokument, 32)

MIKULÁŠ

Milí rodiče!

Čas tak rychle utíká a Mikuláš se opět chystá přijet do Pardubic (máme radost, že na nás nezapomíná). Andělé mu chtějí naplánovat cestu, tak prosíme, proto dejte vědět, do kterých rodin má osobně přijet.

S pozdravem

nebeský posel **Tereza Mašková**, tel.: **733 380 524**

Sbor

CANTUS AMICI PARDUBICE

Vás srdečně zve na vánoční koncert duchovní hudby,
který se bude konat v kostele sv. Bartoloměje

v sobotu 28. prosince 2021 od 17:00 hod.

PRAVIDELNÉ AKCE

	Modlitba Večerních chval	kostel sv. Bartoloměje	po večerní mši sv.
Úterý	Adorace <i>(po večerní mši svatě)</i>	kostel sv. Jana Křtitele	18:30 - 19:15
Pátek	Ministrantská schůzka	fara	16:00 - 17:30

KALENDÁŘ AKCÍ NA MĚSÍC: LISTOPAD - PROSINEC

Ne 21.11. Slavnost Ježíše Krista Krále

Pojištění kostelů a dalších církevních budov - 2. část

Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti

Salesiáni mají Talent

Salesiánský klub

16:00

Čt 25.11. Mše sv. v Domově seniorů

DD u kostelíčka

15:00

So 27.11. Farní adventní den

Salesiánský klub

14:00 - 17:00

Žehnání adventních věnců

kostel sv. Jana Křtitele

18:00

Ne 28.11. 1. neděle adventní - žehnání adventních věnců

Prodej adventních věnců - Oblastní charita

Koncert scholy od sv. Václava

kostel sv. Václava (SDB)

16:00

Modlitba za národ

kostel sv. Bartoloměje

18:30

Čt 02.12. Zpovědní den

kostel sv. Bartoloměje

08:00 - 16:00

Mše sv. v Domově seniorů

Dubina, Blahoutova ul.

15:30

Pá 03.12. Zpovědní den

kostel sv. Bartoloměje

17:00 - 18:00

So 04.12. 1. Rorátní mše svatá

klášterní kostel

07:00

Večeřadlo Panny Marie

klášterní kostel

po ranní mši sv.

Adventní obnova - P. Leoš Ryška

kostel sv. Václava (SDB)

14:00

Farní „spolčo“ pro mládež

fara

18:00

Ne 05.12. 2. neděle adventní

St 08.12. Seniorský klub

farní sál

14:30

08.12. Slavnost Panny Marie,

počaté bez poskvrny prvotního hříchu

klášterní kostel

19:30

Uzávěrka Zpravodaje farnosti

Čt 09.12. Mše sv. v Domově seniorů

DD u kostelíčka

15:00

Setkání pastorační rady farnosti

farní sál

19:00

So 11.12. 2. Rorátní mše svatá *(následně snídane na faře)*

klášterní kostel/farní sál

07:00

Ne 12.12. 3. neděle adventní - radostná

Sbírka na kněžský seminář - 2. část

Světový den zesnulých dětí

kostel sv. Bartoloměje

St 15.12. Přijímání intencí na měsíc leden 2022

farní kancelář

od 09:00

Čt 16.12. Zpovědní den před Vánocemi

kostel sv. Bartoloměje

08:00 - 18:00

Mše sv. v Domově seniorů

Dubina, Blahoutova ul.

15:30

Pá 17.12. Zpovědní den před Vánocemi

kostel sv. Bartoloměje

16:00 - 20:00

So 18.12. 3. Rorátní mše svatá *(následně snídane na faře)*

klášterní kostel/farní sál

07:00

Farní „spolčo“ pro mládež

fara

18:00

Ne 19.12. 4. neděle adventní

Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti